

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Tos/9/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0018010276
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Štíft
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:0018010276.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Štífta a sudcov JUDr. Magdalény Blažovej a JUDr. Michala Valenta v trestnej veci odsúdeného G. W., v konaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 4T/36/2006, o sťažnosti prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 1Nt/8/2018 zo dňa 12.9.2018, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14.2.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnuté uznesenie.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku sa návrh odsúdeného G. W., nar. XX.X.XXXX, na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4T/36/2006 z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Bratislava V uznesením sp.zn. 1Nt/8/2018 zo dňa 12.9.2018 podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku („Tr.por.“) povolil obnovu konania v prospech odsúdeného G. W. v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp.zn. 4T/36/2006, pričom podľa § 400 ods. 1 Tr.por. zrušil rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 4T/36/2006 zo dňa 17.5.2006 vo výrokoch o vine a treste, ako aj všetky ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine podklad a aj ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto uzneseniu podala v lehote ustanovenej v § 187 ods. 1 Tr.por. sťažnosť Okresná prokuratúra Bratislava V priamo do zápisnice po vyhlásení rozhodnutia, ktorú následne odôvodnila písomným podaním doručenými na prvostupňový súd dňa 26.9.2018 nasledovným spôsobom: „K stanoveniu jednej obvyklej dávky drogy - marihuany, na ktorú samosudca okresného súdu v napadnutom uznesení poukazuje, teda v tomto prípade po 10 rokoch od rozhodnutia vo veci samej, v danom kontexte nie je možné považovať za skutočnosť súdu skôr neznámu. Za takú skutočnosťou predtým neznámu považujem objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci, resp. predtým neznámym dôkazom je chápaný predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní (napr. výpoveď predtým nevypočutého svedka). Pri skúmaní podmienok obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku nie je rozhodujúce, či o skutočnostiach alebo dôkazoch, ktoré sa v návrhu na obnovu uplatňujú, vedel v pôvodnom konaní navrhovateľ, ale je rozhodujúce, či tieto skutočnosti alebo dôkazy boli alebo neboli známe súdu. Ako z vyššie uvedeného vyplýva, ide o dôkazy a skutočnosti súdu v čase rozhodovania neznáme, za čo však nepovažujem v žiadnom prípade rozhodnutia súdov vydané po 10 rokoch od spáchania trestného činu resp. odsúdenia G. W..

V kontexte uvedeného poukazujem aj na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR Tpj 58/2017-3 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Tdo/53/2016 z 25.4.2017 k problematike prechovávaní omamnej alebo psychotropnej látky podľa § 171 ods. 1 a podľa § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, v zmysle ktorého: „Prechovávanie omamnej látky alebo psychotropnej látky (§ 2 ods.

1 alebo 2 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov) - ďalej len „droga“, nie je na účel aplikácie § 171 ods. 1 a § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona limitované minimálnym množstvom. Prechovávanie drogy v množstve síce obvyklým spôsobom aplikovateľnom, avšak menšom, než z hmotnostného hľadiska zodpovedá obvykle jednorazovej dávke, je trestným činom, pokiaľ je droga vzhľadom na množstvo účinnej látky obsiahnutej v celkovom množstve zaisteného materiálu spôsobilá nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie (§ 130 ods. 5 Trestného zákona).“

Zároveň poukazujem aj na to, že v tejto istej veci na základe žiadosti odsúdeného G. W. samosudca Okresného súdu Bratislava V uznesením sp. zn. 2Nt/23/2015 zo 17.1.2017 už raz povolil obnovu konania, pričom predmetné rozhodnutie bolo uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Tos/119/2017 zo dňa 11.1.2018 na základe sťažnosti okresnej prokurátorky Bratislava V zrušené. Krajský súd v odôvodnení predmetného uznesenia konštatoval nasledovné: „Sťažnostný súd preskúmal návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania pri zohľadnení všetkých rozhodujúcich skutočností, opierajúc sa o citované ustanovenia zákona dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky ustanovené v § 394 ods. 1 Tr.por., teda ktoré by odôvodňovali rozhodnutie súdu o povolení obnovy pôvodného konania vedeného pod sp. zn. 4T/36/2006. Súd v tejto súvislosti dáva do pozornosti, že odsúdený svoj návrh oprel o stanoviská kolégia Krajského súdu Bratislava, Krajského súdu Žilina a následne na rozhodovaciú činnosť a judikatúru súdov. Stanoviská trestno-právneho kolégia krajských súdov, judikatúra súdov platí všeobecne do budúcnosti na prejednávanie nových vecí a nie je to záväzná pre samostatné rozhodovanie ako je napríklad nález ústavného súdu alebo publikované stanovisko najvyššieho súdu. Inak povedané, rozhodnutie o povolení obnovy konania je podmienené materiálnou podmienkou, ktorá spočíva v povinnosti súdu konajúceho o povolení obnovy konania vyhodnotiť vplyv nového dôkazu na už ustálený skutkový stav. Obnova konania je teda mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý slúži na odstránenie nedostatkov v skutkových zisteniach právoplatného rozhodnutia súdu, a to v tých prípadoch, ak príčiny zistených nedostatkov vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia. V konaní o povolení obnovy konania sa teda nezisťuje správnosť pôvodného rozhodnutia, teda ani jeho nezákonnosť, ale len otázka, či nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré v tomto konaní neboli uplatnené alebo neboli skôr známe, sú spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine, treste či náhrade škody. Za takéto nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno však považovať spomínané stanoviská trestnoprávných kolégií, pretože ich závery možno použiť iba v nových prejednávaných veciach. Nakoľko konanie na povolenia obnovy konania sa obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obmedzuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, či skôr neznáme a ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia (nedostatky skutkových zistení či zistení osoby páchatela etc.), súd v kontexte vyššie uvedených súvislostí konštatuje, že v tomto smere dôvodnosť žiadosti nie je opodstatnená.“

S poukazom na vyššie uvedené preto považujem uznesenie súdu o povolení obnovy konania za nezákonné a navrhujem Krajskému súdu Bratislava, aby predmetné uznesenie podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zrušil a zároveň podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného G. W., nar. XX.XX.XXXX v Z., na povolenie obnovy konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 4T/36/2006 zo dňa 17.5.2006 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava sp. zn. 4To/63/2006 zo dňa 26.9.2006 zamietol, nakoľko neboli splnené podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.“

K podanej sťažnosti sa vyjadril odsúdený G. W. písomným podaním doručeným na prvostupňový súd dňa 4.10.2018, ako aj prostredníctvom obhajcu JUDr. F. J. písomným podaním doručeným na prvostupňový súd dňa 5.10.2018 s tým, že bolo poukázané na odôvodnenie napadnutého uznesenia, s ktorým sa odsúdený stotožnil s tým, že stanovenie jednej priemernej dávky marihuany považoval za novú skutočnosť súdu v pôvodnom konaní neznámu a majúcu povahu spôsobiť iné, priaznivejšie rozhodnutie o vine odsúdeného a o treste, pričom bolo poukázané na postup súdov pri obmedzení asperačnej zásady na základe nálezu ústavného súdu sp.zn. PL. ÚS 106/2011. Odsúdený navrhol sťažnosť prokurátora zamietnuť.

Spis bol tunajšiemu súdu predložený na rozhodnutie o sťažnosti dňa 18.1.2019.

Podľa § 192 ods. 1 Tr.por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr.por. ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie, rozhodne vo veci sám.

Podľa § 394 ods. 1 Tr.por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 394 ods. 4 Tr.por. skutočnosťou skôr neznámou podľa odsekov 1 až 3 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005 Z.z.%2523394'&ucin-k-dni='30.12.9999'> je aj rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorého rozhodnutím prokurátora alebo súdu Slovenskej republiky alebo v konaní, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody obvineného, ak negatívne dôsledky tohto rozhodnutia nemožno inak napraviť.

Podľa § 394 ods. 5 Tr.por. obnova konania, ktoré sa skončilo niektorým zo spôsobov uvedených v predchádzajúcich odsekoch, sa povolí aj vtedy, ak sa právoplatným rozsudkom zistí, že policajt alebo prokurátor, sudca alebo prísediaci v pôvodnom konaní porušením povinnosti spáchal trestný čin.

Podľa § 399 ods. 2 Tr.por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Krajský súd v Bratislave ako nadriadený súd („sťažnostný súd“) na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr.por. jednak správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým bola podaná sťažnosť a jednak konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť je dôvodná.

Zo spisu vyplýva, že v pôvodnom konaní bol G. W. rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 4T/36/2006 zo dňa 17.5.2006, právoplatným dňa 26.9.2006, uznaný vinným zo spáchania trestného činu nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b), písm. d) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. („Tr.zák.“) na skutkovom základe v ňom uvedenom s tým, že dňa 23.3.2005 v čase asi o 15.50 hod. v Z. na D. ulici medzi obytnými domami č. 17 a č. 19 bol kontrolovaný hliadkou PZ, pričom bol vyzvaný, aby predložil doklad totožnosti, čo aj urobil a následne bola u neho vykonaná bezpečnostná prehliadka, počas ktorej dobrovoľne vydal z ľavého vrecka bundy 4 ks igelitových sáčkov s neznámou sušenou rastlinou, o ktorej sa vyjadril, že sa jedná o marihuanu, znaleckým skúmaním KEÚ PZ Bratislava bolo zistené, že predložené sáčky obsahujú sušenú rastlinu konope o celkovej hmotnosti 3070 mg (jednotlivo 276 mg, 918 mg, 937 mg a 939 mg) s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 16,6% hmotnostných, čo predstavuje 17 - 31 priemerných dávok, rastliny konope sú v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradené do I. skupiny omamných látok.

Za to bol odsúdenému uložený podľa § 187 ods. 1 Tr.zák. účinného do 31.12.2005 trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, ktorého výkon bol podľa § 58 ods. 1 písm. a), § 59 ods. 1 Tr.zák. účinného do 31.12.2005 podmienenečne odložený na skúšobnú dobu 2 roky.

Odsúdený G. W. prostredníctvom obhajcu V.. F. J. písomným návrhom doručeným na prvostupňový súd dňa 7.5.2018 požiadal o povolenie obnovy konania ohľadom tohto odsúdenia s tým, že bolo poukázané na aktuálnu rozhodovaciu prax súdov pri posudzovaní hmotnostného kritéria na určenie obvykle jednorazovej dávky v prípade konope (marihuany).

Na verejnom zasadnutí prvostupňového súdu ohľadom podaného návrhu na obnovu konania odsúdený zotrval na písomne podanom návrhu. Následne boli oboznámené listinné dôkazy a po konečných návrhoch, v ktorých prokurátor navrhol zamietnuť podaný návrh a odsúdený a obhajca naopak navrhli

povoliť obnovu konania, prvostupňový súd rozhodol o návrhu odsúdeného tak, ako je uvedené na začiatku tohto odôvodnenia.

Sťažnostný súd po posúdení celej veci v prvom rade uvádza, že podľa Trestného poriadku a ustálenej súdnej praxe je obnova konania mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napraviť právoplatné rozhodnutie, ktoré je v rozpore so skutkovým stavom veci, pretože dodatočne vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré v pôvodnom konaní neboli známe a v právoplatnom rozhodnutí sa nemohli brať do úvahy, pričom zároveň tieto nové skutočnosti a dôkazy sú tak závažné, že odôvodňujú zásah do nezmeniteľnosti a stability právoplatného rozhodnutia. Skutočnosti a dôkazy uvedené v návrhu na povolenie obnovy konania hodnotí súd jednak z hľadiska toho, kedy vyšli najavo, jednak z hľadiska ich samotného účinku resp. účinku v spojení s inými už známymi skutočnosťami a dôkazmi na právoplatné rozhodnutie.

Za skutočnosti skôr neznáme sa považujú tie, ktoré neboli predmetom dokazovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania, pričom ide o objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Novú skutočnosť je v konaní o obnove konania treba zvyčajne aj preukázať dôkazom. Za dôkazy skôr neznáme sa považujú jednak dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní, ako aj dôkazy síce v pôvodnom konaní vykonané, ale majúce nový obsah. Nové dôkazy sa môžu týkať jednak nových skutočností, jednak skutočností, ktoré boli v pôvodnom konaní namietané alebo boli známe, avšak neboli ohľadom nich v pôvodnom konaní žiadne alebo dostatočné dôkazy. Obnove konania nebráni, ak strana o existencii predmetného dôkazu resp. skutočnosti vedela, ale ich v pôvodnom konaní neuplatnila.

V konaní o obnove konania musí súd skúmať, či skutočnosti a dôkazy skôr neznáme sú spôsobilé samé osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie vo veci ako je existujúce právoplatné rozhodnutie. Také skúmanie musí súd uskutočniť porovnaním vykonaných dôkazov a zisteného skutkového stavu veci v pôvodnom konaní s dôkazným významom novo tvrdených skutočností a novo navrhovaných dôkazov uplatnených v konaní o obnove konania. Výsledkom takého skúmania musí byť aspoň určitý stupeň vyššej pravdepodobnosti, resp. dôvodný predpoklad zmeny právoplatného rozhodnutia.

Zhrnutím uvedeného platí, že povoliť obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo trestným rozkazom, je možné za splnenia dvoch základných podmienok - musia byť zistené nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme a tieto musia zároveň odôvodňovať (či už samé osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už známymi) vyšší stupeň pravdepodobnosti iného rozhodnutia ohľadom viny alebo spĺňať podmienku, že trest uložený v pôvodnom konaní je v zrejmom rozpore s účelom trestu resp. v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a.

Po posúdení samotného návrhu na povolenie obnovy konania musí súd skonštatovať, že odsúdeným uvádzané skutočnosti nespĺňajú podmienky obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr.por. (nevyšli najavo skutočnosti resp. dôkazy skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu), ani v zmysle § 394 ods. 4 a ods. 5 Tr.por. (podľa týchto ustanovení sa vyžaduje tam uvedené rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, resp. aby niektorá z tam uvedených osôb spáchala trestný čin) a ani v zmysle § 394 ods. 2 a ods. 3 (tieto ustanovenia sa týkajú konaní, ktoré sa skončili právoplatným uznesením).

V návrhu na povolenie obnovy konania odsúdený neuviedol žiadne nové skutočnosti a dôkazy a iba poukázal na zmenu rozhodovacej činnosti súdov ohľadom posudzovania hmotnostného kritéria na určenie obvykle jednorazovej dávky v prípade neoprávnenej držby resp. prechovávanía konope.

Z uvedeného je zrejmé, že odsúdeným uvádzanou novou skutočnosťou malo byť iné právne posúdenie konania odsúdeného, čo podľa ustálenej súdnej praxe nemôže byť dôvodom pre pozitívne rozhodnutie ohľadom návrhu na povolenie obnovy konania, keďže ide o právnu otázku, a nie o otázku skutkovú. Ako už bolo uvedené vyššie, obnovou konania je možné napraviť právoplatné rozhodnutie len v prípade, že ide o rozpor so skutkovým stavom veci. Na nápravu právnych pochybení v právoplatnom rozhodnutí slúži iný mimoriadny opravný prostriedok, ktorým je dovolanie a jedným z dovolacích dôvodov je to,

že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým zákon umožňuje výnimočne vstúpiť do právoplatného rozhodnutia z dôvodov presne špecifikovaných v Trestnom poriadku, avšak nie je to tretí stupeň rozhodovania, na ktorý by mal odsúdený resp. prokurátor nárok.

Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr.por. nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisu, a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol alebo keď došlo k pochybeniu pri hodnotení vykonaných dôkazov, resp. k ich nesprávnej vyhodnotení. V konaní o povolenie obnovy konania nemôže súd ani preskúmavať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými podstatnými okolnosťami a obhajobou odsúdeného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod. Odsúdeným namietané skutočnosti sa v podstate týkajú vyhodnotenia dôkazov z pohľadu právneho posúdenia skutku (právnej kvalifikácie), čo podľa zákona a ustálenej súdnej praxe nemôže byť predmetom preskúmania prostredníctvom obnovy konania.

Z uvedeného potom vyplýva, že pokiaľ prvostupňový súd rozhodol o návrhu odsúdeného pozitívne a povolil obnovu konania, tak rozhodol v rozpore so zákonom a dôvody uvádzané v napadnutom rozhodnutí prvostupňového súdu, ktoré ho viedli k vydaniu rozhodnutia, sú irelevantné a tieto nemôžu zakladať povolenie obnovy konania a v tomto smere je podaná sťažnosť prokurátora vecne správna a musela byť vyhodnotená sťažnostným súdom za dôvodnú.

Pokiaľ odsúdený vo vyjadrení k podanej sťažnosti prokurátora poukazuje na postup súdov po vydaní nálezu Ústavného súdu SR vo veci sp. zn. PL. ÚS 106/2011 ohľadom asperačnej zásady, tak sťažnostný súd uvádza, že následný postup súdov z toho vyplývajúci (posúdenie nevykonaných trestov odňatia slobody uložených použitím asperačnej zásady) vyplýval ex lege a mal svoj zákonný podklad v ustanovení § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, podľa ktorého ak súd v trestnom konaní vydal na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť podľa čl. 125 Ústavy <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/460/>> SR, rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1961/141/>>. K takému záveru dospela aj ustálená súdna prax (R 86/2014 - stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp.zn. Tpj 44/2013 zo dňa 26.11.2013).

Na základe uvedeného muselo byť zrušené napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu, ktoré bolo vydané v rozpore so zákonom, pričom zároveň sťažnostný súd zamietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania, keďže nezistil existenciu podmienok obnovy konania podľa § 394 Tr.por.

Sťažnostný súd poukazuje, že odsúdený už predtým dňa 14.10.2015 podal návrh na povolenie obnovy v podstate z vecne rovnakých dôvodov, o ktorom bolo právoplatne rozhodnuté uznesením Okresného súdu Bratislava V č.k. 2Nt/23/2015-54 zo dňa 17.1.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 2Tos/119/2017 zo dňa 11.1.2018 tým spôsobom, že návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania bol podľa § 399 ods. 2 Tr.por. zamietnutý. Sťažnostnému súdu nie je zrejmé, z akého dôvodu nie sú tieto rozhodnutia zažurnalizované v spise Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 4T/36/2006 a prvostupňový súd bude musieť uvedené rozhodnutia do spisu doplniť, a to aj rozhodnutia vydané v teraz prejednávanej veci (k tomu § 187 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špecializovaný trestný súd a vojenské sudy v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.